

ninger fra forleden Dag for at dulme min daarlige Samvittighed. Det er ingenlunde Tilfældet. Nej, jeg gentog disse Hovedlinier i Lovforslaget, fordi jeg i forskellige Blade har set ganske misvisende Forklaringer af de Ændringer, Flertallet har foretaget, idet disse blev fremstillet som værende af reaktionær Art. Jeg ønskede heroverfor at godtgøre, at det var fremskridtsvenlige og lempelige Ændringer, der var foretaget i det af Ministeren fremsatte Lovforslag, og jeg tvivler ikke om, at de Blade, som har givet det forkerte Referat, i egen Interesse vil give dem, der læser Bladene, en rigtig Fremstilling af de Ændringer, vi vedtager.

Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds har citeret Biskoppernes Udtalelser om, at det var uværdigt at blive ved de Forflyttelsesbestemmelser, der gjaldt for Lægmandspræsterne. Heroverfor kan man imidlertid anføre, at det teologiske Fakultet med Hænder og Fødder sætter sig imod, at der overhovedet foretages noget i Retning af Lempelser, og naar Ministeren da har valgt en Mellemting, kan man vel antage, at den Beslutning, der her er truffet, er den rigtige.

Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds bebrejder os, at vi skiller de akademisk uddannede ud fra Lægmandene, som de hidtil har staaet sammen med. Men det ærede Medlem udtalte dog i sin Tale ved anden Behandling, at han betragtede det som en Ære for disse Mænd, at de var rykket op, saa at de selv kunde søge et Embede i Folkekirken, og naar det ærede Medlem brugte saa stærkt et Udtryk som, at det var en Ære for dem, maa der dog deri ligge, at det er en Forfremmelse i Forhold til de bestaaende Forhold. At de skal indstilles enstemmigt af Menighedsraadene, begrundede jeg før med, at jeg vilde synes, det var urigtigt allerede nu, da man indfører denne nye Bestemmelse, at sidestille dem med de teologisk uddannede Kandidater. Overfor den stærke Modstand mod Kravet om enstemmig Indstilling af de Mænd, der omtales i § 1, beklager jeg, at de to Partier har taget dette, om jeg saa maa sige, saa tungt, at de af den Grund ikke kan stemme for Lovforslaget, idet jeg føler mig overbevist om, at de to Partier oprigtigt glæder sig over de Ændringer, som paa forskellige Punkter er foretaget. Herved er der imidlertid intet at gøre, men jeg maa dog understrege, at Regelen er indføjet samtidig med, at man har slettet den Bestemmelse, som var foreslaaet af den højtærede Minister, og som for øvrigt nu er gældende, at de paa-gældende skal have en Anbefaling fra Bi-

skoppen. Det vil jeg understrege, naar man saa haardt angriber Flertallets Forslag; det er ganske i Overensstemmelse med de Udtalelser, jeg fremførte straks ved første Behandling, om, at vi i større Grad ønskede at lægge Ansvar over paa Menighedsraadet, samtidig med at vi i tilsvarende Grad formindskede Biskoppens Indflydelse.

Jeg skal paa ny tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Kirkeministeren (*Bruun-Rasmussen*):

Maa jeg tillade mig at gøre den ganske korte Bemærkning vedrørende Bestemmelsen om Enstemmighed med Afgivelse af mindst $\frac{3}{4}$ af de tilstedeværende Menighedsraadsmedlemmers Stemmer, at en saadan Ændring har jeg i det andet høje Ting tilladt mig at foreslaa indsat i Præstelønningslovens § 14, saa det passer mig rigtig godt, at den ogsaa kommer ind her; jeg synes, der er Grund til, at den findes begge Steder. Jeg er paa ingen Maade ked af Kravet om Enstemmighed, navnlig naar man gaar ned til $\frac{3}{4}$ af de tilstedeværende stemmeberettigede Menighedsraadsmedlemmer. Det forekommer mig ikke, at nogen af disse Mænd bør gøres til Præster for Menighederne, hvis nogen i Menighedsraadet sætter sig derimod.

Jeg vil ogsaa gerne gøre en anden lille Bemærkning, nemlig angaaende de 7 Aars Forbliven i Embedet, som kræves af Lægmandspræster, før de kan søge Forflyttelse. Det er dog at tage noget for alvorligt paa det at mene, at dette vil være en meget stor Hemsko for disse Mænd i deres Gerning. Hvis de skulde kunne søge bort tidligere, hvis man tænkte sig det Aaremaal nedsat, kunde man falde paa at spørge, i hvor lang eller hvor kort Tid det maa anses for sømmeligt for en Præst at blive hos sin Menighed, naar han ad ekstraordinær Vej er kommet der og altsaa gennem ekstraordinær Kaldelse har faaet et Tillidsvotum fra den Kreds. Jeg kan ikke se, der er noget forfærdende i den Bestemmelse.

Det er fremført baade af mit Partis ærede Ordfører og af det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl), at der vel er al Grund til at tænke paa at faa lagt det teologiske Studium noget om. Hvorvidt Initiativet hertil skal udgaa fra Kirkeministeriet, ved jeg ikke rigtig, men jeg er ganske klar over, at naar Udtalelser derom er fremsat i det høje Ting og derigennem kommer til Landets Kundskab, saa er det et nyt Moment i den Bevægelse, der, som det ærede 9de Medlem for 2den Kreds udtalte, allerede længe har været i Gang, og jeg